

Slags Bestemmelser i det lange Løb vil blive til Gavn for Handelsstanden. De tager selvfølgelig Sigte paa at sikre Handelsstanden en bestemt Avance paa Varen, sikre den mod, at mere driftige Folk, som med en stor Omsætning kan sælge billigere, undersælger andre, men jeg tror ikke, at man i det lange Løb vil være tjent med Lovbestemmelser, der indskrænker Folks Handlefrihed og Ret over de Ejendele, der med Rette tilhører dem. Jeg vilde have ønsket, at Lovforslaget var blevet ført tilbage i alt Fald til det Lovforslag, der blev fremsat i Samlingen 1911—12, saaledes at det kun var Udbyden af Varer til lavere Pris, der var forbudt. Men derom og om forskellige andre Ting kan vi faa Lejlighed til at tales ved i et Udvalg, og jeg skal derfor ikke gaa dybere ind paa Spørgsmaalet nu.

For øvrigt kunde der jo være adskiligt andet at omtale, hvis Tiden ikke var saa fremskreden. Det er ogsaa et Spørgsmaal, om der er god Mening i, at det offentlige skal paatale alle de Sager, der her er Tale om, og bære Udgifterne derved, at en Mand, der mener sig forurettet, kan henvende sig til Politiet og faa det til at optage Sagen som offentlig Sag. Man har fortalt mig, at f. Eks. en Forhandler af tyske Varer har anmeldt en dansk Fabrikant af tilsvarende Varer, men bevislig bedre Varer, og ønsket ham tiltalt for at have udbredt urigtige Meddelelser om den tyske Vare, og at det offentlige derefter har maattet rejse Tiltale mod den danske Fabrikant som sigtet, uden Udgift for Anmelderen, til Trods for, at den sigtede blev pure frifundet. Det er jo en alt for let Adgang til at forvolde en Mand stor Udgift og Ulejlighed, naar paagældende Klager ikke selv skal have med Sagen at gøre eller have Udgifter derved. Det er et Spørgsmaal, om denne Adgang bør være saa let, som den er efter den nugældende Lov, og som den vil blive efter det Lovforslag, som er fremsat.

Med disse Bemærkninger skal jeg nøjes nu, idet jeg haaber, at der bliver Lejlighed til at drøfte Sagen videre i et Udvalg.

Holger Petersen: Den sidste Paragraf i Loven af 8. Juni 1912 om Straf for Brug af urigtig Varebetegnelse m. m. indeholder en Bestemmelse om, at Loven bliver at forelægge til Revision senest for den i Aaret 1916 sammentrædende ordentlige Rigsdag. Denne Paragraf var ligesom en Slags Sikkerhedsventil, der betegnede Loven som det Forsøg, den var, paa at imøde-

komme Detailhandlerstandens, Haandværkers og Industriens Ønsker om at tilvejebringe en almindelig og udførlig Lovgivning til Beskyttelse mod falsk Reklame, urigtig Varebetegnelse, uhæderlig Konkurrence, Misbrug af Udsalgsvæsenet og meget andet.

Det var ikke alene en Højnelse af Detailhandlerstandens og Haandværkerstandens Moralitet, Loven tilsigtede, men ogsaa Hensynet til Publikum, som desværre i alt for høj Grad med en forbavsende Naivitet lader sig lokke og paavirke af falsk Reklame og andre Udvækster paa det sunde og hæderlige Forretningslivs Omraade.

Ved Lovforslagets Behandling her i Landstinget den 1. December 1912 blev det fra forskellige Sider modtaget med mange Betæneligheder og ilde Spaadomme om dets Fremtidsskæbne, men det lykkedes afdøde Landstingsmand, Birkedommer Syllow ved en udmærket og grundig Omarbejdelse af Lovforslaget at bringe dette i en saadan Skikkelse, at de Næringsdrivende maatte finde de fleste af deres Ønsker og Interesser varetagne, og samtidig blev de Betæneligheder, Lovforslaget ved sin Fremkomst havde mødt i dette Ting, for en stor Del overvundet.

I Folketinget vedtoges det oversendte Lovforslag efter en grundig Udvalgsbetænkning med mange Betæneligheder, men uden Ændringsforslag og med stort Fler-tal, overensstemmende med Vedtagelsen i Landstinget. Loven har nu virket siden 8. Juni 1912 og i disse 4 Aar bidraget til, som det udtales i talrige Adresser og citeres i Folketingets Betænkning, „at værne det købende Publikum mod løgnagtig Reklame og væрге den hæderlige Handlende mod uhæderlige Konkurrenter“.

At Loven i det store og hele har virket paa en ret tilfredsstillende Maade, fremgaar bl. a. af de begrænsede Ændringer, der indeholdes i det foreliggende Lovforslag, og som maa antages at indeholde de væsentligste Ønsker om Ændringer i Loven, som er fremkommet fra de ca. 20 Erhvervsorganisationer, som Handelsministeriet har henvendt sig til.

Hvorvel det vil have sin Betydning at faa disse Ændringer indført i den nugældende Lov, som derved vil opnaa Forbedringer paa forskellig Maade, forekommer det mig dog, at disse ikke er af principiel eller indgribende Natur, men at der derigennem ogsaa føres Bevis for, at Loven i det store og hele har virket paa en nogenlunde tilfredsstillende Maade til at opfylde de Krav, der fra Erhvervslivet har været